

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie z powództwa J. M.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o ustalenie i zapłatę,
z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 26 listopada 2025 r.,
na skutek skargi powódki na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez
nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie
w sprawie o sygn. akt I ACa 688/24 i przed Sądem Okręgowym w Krakowie
I C 614/23,

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę według
właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie.**

[kf]

UZASADNIENIE

Skargą z 4 września 2025 r. (data prezentaty) skarżąca J. M. osobiście
wniosła skargę na przewlekłość postępowania sądowego, toczącego się obecnie
przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie, sygn. I ACa 688/24, żądając: stwierdzenia
przewlekłości w sprawie, której skarga dotyczy (1); wydania zalecenia podjęcia w
wyznaczonym terminie (ze szczególnym uwzględnieniem wyznaczenia terminu
rozprawy) (2) zasądzenia na rzecz skarżącej od Skarbu Państwa – Sądu

Apelacyjnego w Krakowie sumy pieniężnej 2000 zł (3); zasądzenia od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Krakowie zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych (4).

Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie w odpowiedzi na skargę z 8 września 2025 r. zgłosił swój udział w sprawie i wniósł o oddalenie skargi, a w przypadku jej uznania o przyjęcie mniejszej kwoty odszkodowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać rozpoznana przez Sąd Najwyższy, ponieważ właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w Krakowie.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), Sąd Najwyższy jest właściwy wyłącznie do rozpoznania skargi dotyczącej postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym. Jeżeli przedmiotem oceny jest przewlekłość postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym, to zgodnie z art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość „właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny”.

Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19; z 24 października 2024 r., I NSP 333/24; z 12 listopada 2024 r., I NSP 256/23; z 18 grudnia 2024 r., I NSP 401/24; z 14 stycznia 2025 r., I NSP 426/24; z 16 stycznia 2025 r., I NSP 442/24; z 11 marca 2025 r., I NSP 293/25; z 15 kwietnia 2025 r., I NSP 6/25; z 21 maja 2025 r., I NSP 144/25; z 11 czerwca 2025 r., I NSP 173/25, z 18 września 2025 r., I NSP 289/25).

Sąd Najwyższy dokonując oceny treści skargi, biorąc pod uwagę, że w uzasadnieniu skarżąca przedstawia także okoliczności dotyczące postępowania przed Sądem I instancji, doszedł do wniosku, że skarżąca kwestionuje całość trwania postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie o sygn. akt I ACa 688/24 i przed Sądem Okręgowym w Krakowie IC 614/23, kierując się w tym przypadku regułą *falsa demonstratio non nocet*.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił o stwierdzeniu swej niewłaściwości i przekazaniu sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie na podstawie art. 200 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., stosowanym odpowiednio na mocy art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c., który stosuje się do niniejszego postępowania na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

[kf]

[r.g.]